

”...häpp så tvärnitar det och så undrar jag vad är det här?

KRÖNIKA
Tina Persson

April, april din dumma sill!

Som ett aprilväder så känns livet just nu!

Även om läkaren säger att du är frisk hopp och lek, så har livet en gång tagit ifrån mig och min fråga var hur kan du vara så säker? April, april din dumma sill jag kan lura dig så långt jag vill. Så är känslan som kommer från och till i mitt liv numera.

Även om läkaren säger den sanning som faktiskt är just då så vill ändå inte kropp, knopp och själ förstå utan det är till och från ett krig en oro och allt däremellan ändå.

Jag försöker tala om för både kropp, knopp och själ att nu litar jag på läkaren och beslutet är taget, men så kommer ändå en panik-attack från noll och ingenstans. Men hallå vi har ju bestämt att vi tror på läkarens ord vi kom ju överens om det, men nä då hela tiden är det en del av mig som tappar tilltron och får panik.

Jag har varit en otroligt frisk person aldrig behövt göra någon operation eller haft besvär, men visst åldern tar ut sin rätt och kroppen börjar stelna ihop och vill inte vara lika glad som den en gång varit. Så när en panikattack kommer eller jag får spel på något annat sätt blir jag så otroligt trött på mig själv för så här har jag aldrig varit innan och jag vill inte hellre vara så här. Å jag känner att jag måste ta mig igenom än en gång suck, men där jag också funderar över vad ska jag lära mig nu?

Mitt i allt så finns där ändå en nyfikenhet, men också ett suck stön stänk kan det inte vara nog nu?

Jag blir så himla less på mig själv och jag ser alla som bara går vidare, men där jag själv står och stampar ett tag till. Jag kan känna känslan av att många tycker att jag ska vara som vanligt eller åtminstone ska släppa och gå vidare. Men det går inte för jag sitter fast i en medicinering under minst 5 år och under den tiden vem vet vilka biverkningar som kan dyka upp eller hur länge kan biverkningar dyka upp? Jag vet inte och vem vet för det beror på 1 av 10 kan få eller 1 av 100 eller kanske 1 av 1000 och är jag kanske en av dem vem vet?

Det är inte lätt att förstå sig på sig själv längre för ska jag vara orolig eller går det över. Är det en biverkning eller är det något annat som är på gång? Jag var fullt frisk och det visar sig att jag är sjuk så

om jag nu känner mig krasslig är jag då ändå frisk eller kan jag vara sjuk? Ni förstår att man blir helt vilsen i pannkakan och att du får ena dagen eller ena stunden kan känna att livet är härligt och nu är jag på gång och så häpp så tvärnitar det och så undrar jag vad är det här? Varför är det så här, vad händer nu och jag vill helst krypa upp i en famn och gråta en stund, men allt jag kan göra är att hitta mod och styrka eller kanske dra täcket över huvudet och sova bort en stund.

Det är en förmån att få livet tillbaka, men det kräver ett mod och en styrka att hitta tillbaka. Varje dag och t.o.m flera gånger om dagen för resten av livet!

Det är absolut en förmån att få medicinerna, men vad gör medicinerna med oss förutom att hjälpa oss? Det gäller att hitta nya sätt med kosten och tillskott för att stärka kropp, knopp och själ där medicinen dränerar oss. Det gäller att hela tiden lära sig ännu mer att lyssna till både kropp, knopp och själ och se hur löste jag problemet senast och om det är en ny uppgift hur kan jag använda dom verktyg jag har i min verktygslåda den här gången eller behöver jag ta hjälp?

**Jag har min hälsa i hela mig
Jag tror på min hälsa
Jag är trygg i mig själv
Med mod och styrka tar jag mig an en ny dag
Här kommer jag!**

Varje dag är min uppgift numera att älska livet och lita på livet.

Att lita på att jag litar på mig själv och att jag idag har en härlig hälsa för både kropp, knopp och själ. Så även en hälsoinspiratör med många verktyg och ständig kontroll av den mentala frekvensen kan få sig ett aprilväder från och till.

/ Hälsoinspiratören
Tina Persson